

princippet om *mestbegunstigelsesbehandling* og indeholder en række i lignende traktater sædvanligt forekommende bestemmelser til gensidig sikring af de to parter statsborgeres rettigheder og interesser.

Traktaten er den 8. juni d. å. blevet behandlet og vedtaget i det uruguayiske senat samt af dette oversendt til deputeretkammeret til behandling med henblik på ratifikation, der efter de foreliggende oplysninger ventes at ville finde sted i nær fremtid. Under disse omstændigheder anser udenrigsministeriet det for ønskeligt, at der nu også fra dansk side tages skridt til at gennemføre ratifikationen.“

Forslaget vedtoges i folketinget enstemmigt uden forudgående udvalgsbehandling.

4. Folketingsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1949 vedtagne konvention om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger. (Økonomi- og arbejdsminister *Krag*). [A. sp. 627. — C. sp. 231].

Fremsat skriftligt i folketinget $14/1$ (F. sp. 1757). 1. beh. $19/1$ (F. sp. 1823). Partiernes ordførere: Lindberg, Karlskov Jensen, Adolph Sørensen, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Alfred Jensen og Søren Olesen. Henvist til samme udvalg som forslag til folketingsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1952 vedtagne konvention om minimumsnormer for social tryghed (se nedenfor under nr. 7). Betænkning (B. sp. 365) afgivet $13/3$. (Ordfører: Lindberg). 2. (sidste) beh. $23/3$ (F. sp. 3082).

Ved beslutningen udtaler folketinget sin tilslutning til, at den af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1949 vedtagne konvention om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger ratificeres.

På den 32. internationale arbejdskonference i Genève 1949 vedtoges den som bilag til forslaget aftrykte konvention nr. 98 om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger,

Ifølge konventionens bestemmelser skal arbejderne på fyldestgørende måde beskyttes i deres arbejde mod foranstaltninger, der går ud på at modarbejde fagforeninger, og arbejder- og arbejdsgiverorganisationer skal på fyldestgørende måde beskyttes mod gensidig indblanding.

Endvidere bestemmes det, at der om fornødent skal oprettes et organ, tilpasset efter forholdene i det enkelte land, til at